

42:1 işte: Hem Yahudiler'in hem de ulusların ilgisi yeni bir vahye yönlendirilir. Önceki bölümde «işte» sözcüğü yalancı ilahların boş ve hiç olduğunu vurguluyordu (41:24,29). 42:1'de «işte» sözcüğü insanları, tapılmaya tek yaraşır Olan'a yönlendirir.

destek olduğum: (Yuhanna 5:26)

kulum: Bir bakımdan, bilerek ya da bilmeyerek Tanrı'nın amaçlarını yerine getiren herkes Tanrı'nın uşağı sayılır. Örneğin,

1. Yeremya Nebukadnetsar'ı Tanrı'nın uşağı olarak adlandırdı (Yeremya 25:9; 27:6).
2. Tanrı Nebukadnetsar'ın Sur'a karşı çıkmakla büyük hizmet ettiğini söyledi (Hezekiel 29:18).
3. Tanrı özgün tasarısına göre İsrail'i uşağı olması için seçti (49:3). İsraililer Kutsal Yazı'yı katkısız olarak hem kendilerinden sonra gelen kuşaklara hem de diğer uluslara bildirmeliydiler (Tesniye 4:5-9; 6:6,7; 29:24-28; 1. Tarihler 16:24,31; Mezmur 67:2; Yeşaya 56:6,7; Yeremya 1:5,10; 25:15-28; Yunus 1:2; Nahum 1:1; [Zekarya 8:20-28]; Romalılar 2:17,23,24). O'nun İsrail için bu amacını yerine getirmek için bilinçli olarak yaşayanlar vardı. Bazıları da kendileri için yabancı efendiler seçtiler (26:13,14).
4. İsraililer'in görevleri sonradan Mesih inanlılarına emanet edildi (Matta 24:14; 28:19; Markos 13:10; Romalılar 1:5).
5. Bütün bu uşakların hizmeti eksik kaldı. Ne var ki, bu parçada söz konusu olan Tanrı'nın Uşağı yetkinlikle O'nun istemini yerine getirdi. Bu uşağın İsa Mesih olduğu Matta 12:17-21'de kesin olarak bildirilir (Filipililer 2:7; Mezmur 40:6-8'i Çıkış 21:6'yla karşılaştırın; Yuhanna 6:38).
  - a. Tanrı O'ndan hoşnuttur (42:1).
  - b. Uşak adaleti pekiştirecektir (42:3,4).
  - c. Uluslara bir yasa verecektir (42:4,7).
  - ç. Gücü ve cesareti tükenmez (42:4).
  - d. Tanrı O'nu koruyacaktır (42:6).
  - e. Tanrı'nın istemini severek yapar (Luka 2:49; Yuhanna 4:34; 5:17).

Tanrı'nın gerçek uşağı İsa Mesih'tir (Okuyucu İsa Mesih'i 53. bölümde yeniden Tanrı'nın Uşağı olarak görür [53:11]). Bu bölümde Eski Antlaşma'daki inanlılar, gelecek olan Kurtarıcı'yla tanıştılar.

seçme kulum: Mesih İsa'dan başka hiç kimse insanların günahın yargısından kurtuluşunu sağlayamazdı (Haberciler'in İşleri 4:12). O, dünyanın kuruluşundan önce insanların sonsuz yaşama sahip olabilmelerini Kendi ölümüyle sağlamak için seçilmişti (1. Petrus 1:20; Vahiy 13:8). Mesih'in aracılığıyla insanlara sunulan bu kurtuluş, günah dünyaya girdikten sonra tasarlanmadı. Beklenmemiş bir felaketi düzeltmek için telaş içinde hazırlanmış bir çözüm değildi. Kutsal Yazı, bu çarenin «zamansız çağlardan bu yana saklı tutulan giz» olduğunu bildirir (Romalılar 16:25,26; Efesliler 3:9,11; 2. Timoteos 1:9,10; Titus 1:2,3).

canımın kendisinden razı olduğu: (Matta 3:17; 17:5)

Ruhumu O'nun üzerine koydum: Tanrı Ruhunun doluluğu İsa Mesih'te bulundu, çünkü Mesih'in O'nu engelleyen hiçbir günahı yoktu (11:2; 61:1; Luka 2:40; 3:22,34; 4:18-21; Yuhanna 1:32,33; 3:34). Bazıları İsa'nın vaftizinde Kutsal Ruh'un üzerine inişini yanlış yorumlar. Bu olgu Tanrı Baba'nın İsa Mesih'i ilk kez Kutsal Ruh'la donatması değildi. Tam tersine, O'nun Ruh'la ölçüsüz bir biçimde sürekli dolu olduğunu göstermek için bir belirtiydi.

milletler için hakkı meydana çıkaracaktır: Simon, bebek İsa'yı kucağına alarak «Gözlerim kurtar 2ğördü. Tüm insanlar önünde haz 2lad 2ğ bu kurtar 2ğ uluslara Tanr 2aç 2klamas 2 sağlayan 2 ve halk 2 srail'e yüceliktir» dedi (42:7; Luka 2:30-32). İsa Mesih'in kurtuluş tasarısı yalnız Yahudiler için değil, tüm dünya içindir (Matta 20:19; Romalılar 15:10-12; Efesliler 3:6; 2. Timoteos 4:17). Yeşaya bunu önceden bildirmişti (2:2; 11:10; 19:22-25; 25:6; 27:13; v.s.).

42:2 bağırılmayacak: (53:7)

sesini yükseltmeyecek: Bazıları dinsel inançlarını zorla yayar. Mesih İsa da insanları kendine kabadayıcı boyun eğdirebilir ya da bir politikacı olarak tumturaklı demeçlerle halkı ipnotize edebilirdi. Ne var ki, bu adı yöntemleri kullanmakla Kendini aşağılatmaz, tanrısal özniteliklerini yalanlamazdı. İsa Mesih'in yaşamı ve hizmetini bir gösterişsizlik karakterize ediyordu (Matta 8:4; 9:30; 12:15a; 14:13; Yuhanna 5:12,13; 6:15; 7:2-4,6; 8:59; 10:40; v.s.). İnsanların ruhsal bilgisizliğini gerçeği öğretmekle gidermeyi amaçladı. Onlar Kutsal Söz'le aydınlatıldıktan ve daha derin bir anlayışa sahip olduktan sonra, kendileri bilinçli olarak Tanrı'ya bağlı olmak isteyip istemediklerine karar verebilirlerdi. Baskı altında alınan bir karar ya da birinin dediğini körü körüne kabul etmek, Tanrı önünde değer taşımaz. İsa Mesih, insanlara yaklaşım biçimiyle tanrısal gerçekleri doğru biçimde temsil etti. Bunu yapmakla, göz boyamak değil, insanları Gerçek'e kavuşturarak onları sonsuzluk için kazanmak istedi (Yuhanna 8:32).

42:3 ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek: Sanherib Mısır'ı kırılmış kamışa benzeterek (36:6) onun güçsüzlüğünü ve güvenilmezliğini belirtmek istedi. Ama bu bölümde «ezilmiş kamış» sözleriyle, ruhsal yardım bulamayan, güçsüz, cahil, ümitsiz olanlar anlatılmak istenir. İsa Mesih güçsüzlere sevecenlikle davranacak, imanlarının güçlenmesine zaman taniyacaktı. Daha kıvılcım küçüklüğündeyken onu söndürmeyecek, ama alevlenmesine fırsat verecekti (Markos 9:24; Yuhanna 3:1; 12:42,43). Bir Yahudi, İsa Mesih'in bir vergi memuruyla ya da kötü bir kadınla oturup ruhsal konuları neden konuştuğunu kavrayamazdı (Markos 2:16; Luka 5:30). Ne var ki, Mesih İsa günahlıları kurtarmaya geldi (Markos 2:17; Luka 5:31,32), kimseyi ümitsiz bir vaka olarak görmez. İsa Mesih bir kişiden ümit kesinceye dek O'nun inanlıları da ümit kesmemelidir.

hakkı hakikate erdirecek: Tüm bu sevecenlikle birlikte (yukarıdaki nota bakın) gerçek çarpıtılmaz, çamura batırılmaz, yenilmişçesine güçsüz bir durumda kalmaz (İsa Mesih'in sevecenlikle adaletini birleştirmesine ilişkin örneğe bakın, Yuhanna 8:8-11). İsa Mesih kötülüğü yener. Kutsallıktan daha düşük bir ölçüyü kabul etmez, salt adaletten eksik bir ölçüye izin vermez (42:4).

42:4 zayıflamayacak, kırılmayacak: İsa Mesih'in ışığı titrek yanmaz, fitili sönmez; tersine görkemle yanar (Luka 2:32; Yuhanna 1:4-9). Gücü de kamış gibi kırılmaz.

İsa Mesih insanlar tarafından hor görüldü (53:3). Öğretisi düşmanca karşılandı (Yuhanna 8:31-47). Ne var ki, ölüm tehlikesinde bulunmasına karşın (Yuhanna 8:40; 10:31,32) İsa Mesih sorumluluklarını tamamlayıncaya dek onlardan vazgeçmedi.

Mesih'in işlerini sakın bir biçimde tamamlayışı (42:2), O'nun sevecenliği (42:3), O'nun dayanıklılığı (42:4) görülür («Kadar» sözü dayanıklılık gerektiren uzun bir süreyi anlatır). Bu peygamberlikten şu ilkeler öğrenilebilir:

1. İmanda gelişmeyi ve Tanrı'nın istemini yerine getirmeyi engelleyen zorluklar çoktur.
  - a. Başarısızlığa uğrandığı izlenimi veren (başarısızlık olup olmadığına ilişkin son karar Tanrı verecektir) birçok olay gerçekleşir.
  - b. İnsansal gücü tüketen birçok durumla karşılaşılır.
2. Mesih'in yetkinliği, inanlının iman yolunda başarılı oluşunu sağlama bağlar (Filipililer 1:6; 2. Timoteos 1:12).
  - a. Bunu okuyan kişi, Mesih'in zayıflamadığını, yüreksiz olmadığını kendisinin çabuk güçsüz ve ümitsiz olduğuyla karşılaştırır. Bu, inanlıyı Mesih'e dayanmak için uyarır ve yüreklendirir.
  - b. Mesih'e güvenen kişi yüzeysel etkenlerle yıpranmaz, her durumunu Sonuçlandırana bakar (2. Timoteos 1:23; İbraniler 12:12a).
  - c. Tanrı'nın, düş kırıklıklarından bile yararlı bir şey yapacağına güvenerek olumsuz olayları ümitle görür.
3. Tanrı'nın ölçütleri dünyada uygulanacaktır.
4. Uluslar (adalar) Mesih'in yasasını beklerler, çünkü
  - a. Bilinçsiz olarak gerçeği aramaktadırlar.
  - b. Başka bir Kurtarıcı yoktur.

adalar O'nun şeriatini bekleyecekler: Dünyada pekiştirilecek adalet ve gerçek, Tanrı'nın buyruklarıdır (Mezmun 119:142,151; Matta 12:20). Gerçekten sapan günah işler (Yakup 5:19,20). Adaletsizliğin nedeni günahdır. Günah işleyenler birbirlerinin hakkını yerler. Kutsal Ruh'un başlıca görevi, insanları her gerçeğe yöneltmektir, Tanrı Sözü'yle onları kutsal kılmaktır (Yuhanna 16:13; 17:17; Romalılar 10:4).

bekleyecekler: İbranice'de «beklemek» için kullanılan sözcük olan «yâkhal», özlemek anlamına gelir (Romalılar 8:19).

42:5 Rab Allah: Tanrı Kendini nasıl tanıtır? Yetkisini neyle kanıtlar?

1. Gökleri yaymış Olan'dır (40:12,22).
2. Yeryüzünü ve ondan çıkanları sermiş Olan'dır.
3. Ademoğullarına soluk ve ruh Veren'dir.

Varlığının kaynağı başkasında -- başka hiçbir kimsede, başka hiçbir şeyde -- bulunmayandır (42:8). Oluşturulmamış Var Olan, başka her şeyin varlığını oluşturdu/oluşturur. Bu varlıkların her biri ancak «Yapıldım, yaratıldım» diyebilir. Ama Tanrı «Ben'im, Var Olan'ım» der.

şöyle diyor: Tanrı, yetkisini kanıtladıktan sonra Uşağı'nı üstün gücüyle destekleyeceğini (42:6) ve Uşağı'na vereceği görevi belirtir (42:7).

42:6 Ben, Rab, seni ... çağırdım: İsa Mesih bu görevi Kendi başına üstlenmedi. Tanrı Baba, O'nu çağırdı (İbraniler 5:4,5).

doğrulukta seni çağırdım: Tanrı zaten doğruluktan başka bir biçimde çağırmazdı. Tüm işleri doğrulukta yetkindir (2. Samuel 22:31a).

elini tutacağım ve Seni koruyacağım: (Matta 4:11; Luka 22:41-44)

42:7 kör gözleri açasın: İsa Mesih hem bedensel hem de ruhsal körlüğü giderecekti (29:18; 32:3; 35:5; v.s.). Bu ayette ruhsal körlük anlatılır (42:16,19).

mahpusları zindandan ve karanlıkta oturanları hapisneden çıkarsın: İsa Mesih, kurtuluş müjdesiyle iki ayrıcalığı sunar: Işık ve özgürlük. Bu müjde, Tanrı'nın insanlardan beklediği koşulları bildirerek zihinlerini aydınlatır, kavrama yeteneklerini artırır (2. Korintliler 3:14-16). Dahası var! O'nun müjdesini kabul edenleri günahın tutsaklığı altında yaşamaktan özgür kılar (Romalılar 6:6,7; 2. Korintliler 3:17-18). Koreş, sürgünleri özgür etti, ama onların özgürlüğü değerlendirmeleri için akıl, istek ve güç sağlayamadı (41:2,25). İsa Mesih, hem günahlıyı günahın yargısından özgür eder, hem de onu günahın köleliğine dönmekten korur.

kavma ahit: (49:8; Yeremya 31:33; 50:5; İbraniler 8:6)

milletlere ışık: (49:6; 51:4; Mezmur 119:105; Luka 2:32; Yuhanna 8:12; Efesliler 5:8; 1. Petrus 2:9)

42:8 Ben Yahve'yim, ismim odur: Yahve'nin adı Kendine özgü nitelikleri içerir.

1. Varlığının kaynağı başkasında -- başka hiçbir kimsede, başka hiçbir şeyde -- bulunmayandır.
2. Öncesizdir.
3. Tüm gereksinimleri Kendisinde tamamlanandır.
4. Bağımsızdır.
5. Var olan tüm güce sahiptir.
6. Özdeşi olmayandır.
7. Adı, söz verdiği tüm şeyleri (42:6-8) yapacağına güvencedir. (Tanrı adının gücüyle ilgili Yuhanna 17:11,12'yi karşılaştırın.)

izzetimi bir başkasına ... vermeyeceğim: (Yuhanna 1:14; 17:5,24; Vahiy 4:11; 5:12; 7:11,12)

Mesih İsa'nın kişiliği konusu, bazılarını rahatsız eder. Tanrı, «Tanrın Yahve Ben'im. Karşımda başka ilahların olmayacak» (Tesniye 5:6,7) ve «Yüceliğimi de başkasına vermeyeceğim» (Yeşaya 48:11) diyerek sonsuz önem taşıyan bir ilkeyi açıkladı. Tanrı kıskanç bir Tanrı'dır (Tesniye 5:10). Bu nedenle kişinin sevdiği, güvendiği, övdüğü, peşinden koştuğu varlık, yalnızca Tanrı olmalı. «Tanrın Rabbi tüm yüreğinle, tüm canınla, tüm anlayışınla seveceksin» (Matta 22:37).

Ne var ki, ademoğlu birçok şeyi Tanrı'nın yerine koyabilir. Örneğin, kişinin gelecekle ilgili alabildiği bilgi, «kaderine» yapabildiği etki, elde edebildiği servet, tapınırcasına sevdiği insan, iş yaşamındaki başarı, vb., eliyle yaptığı bir ilah gibi tüm yüreğiyle, tüm canıyla ve tüm anlayışıyla güvendiği nesnelere olabilir. Böylece bu nesnelere Tanrı'yla rekabet içinde olur. Kişi Tanrı'ya özgü yücelik, övgü ve güveni bu nesnelere yönlendirir. Ne var ki, Tanrı Kendi yüceliğini başkasıyla paylaşmaz. O'nun yüceliğini başka bir şeye mal eden kişi, ister Yahuda ve Yerusalemler, ister bu satırların okuru olsun, er geç yargılanacaktır.

Tanrı kesinlikle yüceliğini başkasına vermez (Yeşaya 48:11). Bu gerçeğe ilgili önemli ve çarpıcı bir ilke gözden kaçırılmaz. İsa Mesih için şöyle yazılır: «O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen biricik Oğul'un yüceliği niteliğinde gördük» (Yuhanna 1:14). Ölümünden hemen önce İsa Mesih şöyle dua etti: «Ey Baba, dünya olmadan önce yanında taşıdığı yücelikle katında beni yücelt.» Bu yücelik Mesih İsa'ya özgü, Babası'ninkinden ayrı bir yücelik miydi yoksa Babası'nın yüceliğinin aynısı mıydı? «Şimdi, ey Baba, dünya olmadan önce yanında taşıdığım yücelikle katında beni yücelt.... Bana vermiş olduğun yüceliğimi görsünler» der İsa (Yuhanna 17:5,24). Bu ayetten İsa Mesih'in yüceliğinin, Babası'nın O'na verdiği yücelik olduğu kesindir. Ama birkaç satır yukarıda «Tanrı, yüceliğini başkasıyla paylaşmaz» denmişti.

Vahiy 4:11'de yirmi dört ihtiyar, taht üzerine oturan Tanrı'ya «Rabbimiz ve Tanrımız!» diyerek tapınırlar. «Yüceliği, onuru, gücü almak sana yaraşır» (5:11-12'ye de bakın). Birkaç ayet sonra melekler, «Boğazlanan Kuzu gücü, zenginliği, bilgeliği, güçlülüğü, onuru, yüceliği, kutluluğu almaya yaraşır» diyerek O'nu överler. Bundan az önce «Gökteki, yeryüzündeki, yeraltındaki, denizdeki her yaratık ve bunlardaki her şeyin şöyle dediğini duydum: 'Tahtta oturana ve Kuzu'ya çağlar çağ kutluluk, onur, yücelik ve güçlü egemenlik olsun!» (5:12,13) diye yazılmıştır. Bu ayetler, İsa Mesih'in ve Tanrı'nın yüceliğinin birbirlerinden ayrı olmadığına hiç kuşku bırakmaz. Tanrı Baba'nın ve İsa Mesih'in yüceliği aynı ve eşitir. Öyleyse, bu gerçek İsa Mesih'in kişiliğiyle ilgili bize ne öğretir? Tanrı yüceliğini başkasına vermediğine göre, İsa Mesih Tanrı'dan ayrı değildir, Tanrı'nın Kendisi'dir. (1. Timoteos 1:17; İbraniler 13:21).

42:9 öncekileri vaki oldu ve yenileri Ben bildiriyorum: Tanrı, hem Kendisi'nin Yahve olduğuna hem de Uşağı'nın aracılığıyla tutuklulara özgürlük ve karanlıktakilere ışık vereceğine ilişkin bir kanıt daha sunmaktadır. Önceden bildirdiği olaylar son ayrıntıya dek gerçekleşti (43:12; 44:8). Gelecek için bildirdiği peygamberlikler de gerçekleşince O'nun bildirilerinin güvenilirliği daha da çok ağırlık kazanır (Sanki geçmişteki kanıtlar yetmezmiş gibi!).

yenileri: Bir egemen genellikle üzerlerinde egemenlik sürdüğü halkların ona olan hizmetini yitirmek istemezdi (Çıkış 5-14). Koreş'in gönüllü olarak İsrailiiler'i ülkelerine göndermesi bir «yenilik» niteliğinde sayılabilir (41:25'le ilgili nota bakın).

meydana çıkmadan önce: «Filiz sürmek» anlamındaki bu söz, bitkiler dünyasından bir benzetme olarak kullanılır (43:19; 45:8).

42:10 adalar: Yeşaya sık sık uluslar anlamındaki adalara seslenir (41:1,5; 42:10,12; 49:1; v.s.).

yerin ucundan O'nun hamdini terennüm edin: Tanrı'yı yüceltmek için burada sunulan dört neden vardır:

1. Tanrı'nın gücü (42:5),
2. Tanrı'nın hem Yahudiler'i hem de ulusları kurtaracak oluşu (42:7),
3. Tanrı'nın Yahve oluşu (42:8),
4. Tanrı'nın güvenilirliği (42:9).

yeni bir ilahi: Bu yeni ilahi Tanrı'nın bildirdiği «yeniler»den (42:9) kaynak bulur. Tanrı'dan bir gerçeği yeni ya da yeniden öğrenen kişi, O'nu yüceltirken bir olgunluk, bir üstünlük, bir tazelik ortaya koyar (Mezmun 33:3; 96:1; 98:1; 144:9; 149:1). Kutsal Söz aracılığıyla gün günden Tanrı'nın yüceliğine hayran kalmayan insanın duaları, kısa bir sürede kendi kulağına bile tekdüze ve bayatlamış gelebilir. Bu o kişinin, Tanrı'yla ilişkisini savsakladığına bir kanıttır.

Yeni bir ilahidir, çünkü İsa Mesih'in tüm insanların günahlarının bedelini ödeyeceği ve Tanrı'yla Baba-Oğul ilişkisinin uluslara da sunulacağı Yahudiler için düşünülemez bir yeniliktir. Buna göre yalnız Yerusalemlerde değil, tüm dünyada her kuşaktan Tanrı'ya tapınanlar olacaktır (24:16; Romalılar 15:9-11). Hele yeni Yerusalemlerde söylenecek ilahiler (Vahiy 5:9,10; 14:3)!

42:11 çöl ve onun şehirleri: Çöldeki vahaların çevresinde yerleşim merkezleri oluşurdu. Örneğin, ¹Tadmor, ¹Petra, ¹Kadeş (Sayılar 20:1). Konutları büyük olasılıkla yerden yere taşınan çadırlardı

---

¹Eklerde Kutsal Kitap'ta Adları Geçen Önemli Yerler kaynağından alınan notlara da bakın.

(Mezmun 120:5). Yerleşik olanlar da, göçebeler de Tanrı'yı yeni bir övgüyle yüceltmeye çağrıldılar. Adalar (42:10,12) Yerusalem'in batısına düşüyordu ama Kedar onun doğusunda bulunuyordu. Güneşin doğuşundan batışına dek Tanrı yüceltilsin (Mezmun 113:3).

Kedar: (21:16-17; Mezmun 120:5)

Sela: Diğer adı Petra olan ¹Sela, ¹Edom'un başkentiydi (16:1'deki nota bakın). İsrail'in sürgünden dönüşünün komşu ülkeleri sevindireceği kuşku duyulmadan kabul edilir. Başkasının başarısına candan sevinmek nadiren bulunan ama Mesih inanışını karakterize etmesi gereken bir erdemdir (Romalılar 12:15).

42:12 Rabbe izzet versinler: Tanrı'yı yüceltmek, bir avuç dolusu dindar kişiye verilen bir ayrıcalık değildir. Dünyanın tüm insanları Tanrı'yla kutsal bir ilişkide bulunmaya, layık olduğu biçimde O'nu yüceltmeye çağrılır. Yeni dünyada hem canlılar hem de cansız doğa, günahın etkisinden bütünüyle arındırılacaktır (Romalılar 8:19-23). Bu uyumdan kaynaklanan yücelik sözleri, Adem'in günahından sonra bu yana dünyada duyulmamıştır.

42:12'de Tanrı'yı yüceltme çağrısı sona erir, 42:13'ten başlayarak yüceltmelerin nedenleri bildirilir.

42:13 Rab yiğit gibi çıkacak ...: Bu peygamberliğin de iki yönü olabilir.

1. Tanrı İsrail'i sürgünden özgür kılmak için Babil'i cezalandıracaktı. Halkını terk etmeyeceğine söz vermişti (41:17).
2. Tanrı dünyanın sonunda şeytanı ve tüm düşmanlarını yenecektir («düşmanlarına karşı yiğitlikler yapacak» ile ilgili nota bakın).

cenk adamı gibi: (Buna benzer başka insanbiçimci sözler için 13:5 ve 40:12'ye bakın.)

düşmanlarına karşı yiğitlikler yapacak: Tanrı, iblisin egemenliğini yıkacaktır. İlk Müjde aracılığıyla onu yener (Tekvin 3:15), çünkü «Tanrı'nın Oğlu iblisin işlerini dağıtmak için belirgin oldu» (1. Yuhanna 3:8). Elçiler ve Mesih inanışları «savaş sürdürerek» müjdeyi yaydılar (2. Korintliler 10:4; 1. Timoteos 1:18).

Tanrı, düşmanlarını da yenecektir. O'nunla İsa Mesih'te barışanlara O'nun çocukları olma yetkisini sağlar (Yuhanna 1:12; Koloseliler 1:21). Ama bu ilişkiyi reddedenler ağır yargı görür (Yuhanna 3:17,18). Kayra çağı sona erince Tanrı, beyaz ata binmiş Olan, yengi kazanmaya çıkacak (Vahiy 6:2). Bu yengi, ulusları saptıran iblisin ateş ve kükürt gölüne atılmasıyla sonuçlanır (Vahiy 20:10).

42:14 uzun zamandan beri: İbranice'de «'ôlâm» sözcüğü geçer. Bunun asıl anlamı, «bir sonsuzluk kadar»dır. Tanrı'nın İsrail için belirlediği yetmiş yıllık sürgün O'na bir sonsuzluk gibi uzun geldi.

sustum: (Haberciler'in İşleri 14:16; 17:30)

doğuran kadın gibi feryat edeceğim: Pavlus da «Mesih sizde benzerliğiyle belirinceye dek yeni baştan sizinle birlikte bir ana gibi doğum sancıları çek»iyorum dedi (Galatyalılar 4:19).

42:15 dağlar ve tepeler harap edeceğim: Dünyanın sonunda tüm düşmanlarını yeneceğine bir öndelik (güvence) olarak Tanrı, Babil egemenliğini yıkıma uğratacağı (2:14,16).

42:16 körler: Söz edilen körler ilk anlamıyla sürgünlükte olan İsrail'dir. İkincil olarak Tanrı'nın gerçeğine karşı direnen herkesi içerebilir. Örneğin, Pavlus Mesih inancına şiddetle karşı gelenlerdendi. Tanrı onu, ruhunun durumunu yansıtan körlükle vurdu. Bu ruhsal (ve bedensel) körlük üzerinden kalkınca ancak o zaman Tanrı, Pavlus'a kutsallıkta yol gösterebildi (Haberciler'in İşleri 9:1-9;16-22). İlahide yazıldığı gibi, «Bir zamanlar kör idim, ama şimdi görüyorum: Dünyanın ışığı İsa'dır.» Tanrı'nın sürgünlere yol göstererek Babil'den olağanüstü bir güvenlik içinde getirmesi, bunun bir simgesidir.

bilmedikleri yoldan getireceğim: İnsanların geçiciliği ve Tanrı'nın zamanın dışında oluşu, onların cahilliği ve Tanrı'nın sınırsız bilgeliği düşünülürse, O'nun insanlara yol göstermesi gerektiği açıkça gözükür.

Tanrı'nın tasarısı çoğunlukla insanlar tarafından ilk başta belirgin biçimde anlaşılmaz (Romalılar 11:33-36). Örneğin, Tanrı'nın kilise çağında İsrail için olan tasarısı. Örneğin, evrensel inanlılar topluluğunun baskı görme nedenleri, Mesih'e inanmayanlardan gördüğü baskı ve saldırılar, O'na inananlar arasında kutsal bir yaşam sürdürme, tanıklık etme, tapınma konularındaki soğukluk ve dünyada artan ruhsal ilgisizlik gibi kaygılar acaba Tanrı'nın tasarısı mı diye sorulabilir. Anlamadığı noktalara karşın, Mesih inanlısı Tanrı'ya olan bağlılığını sıkıntıda da O'na güvenerek göstermelidir (1. Petrus 3:13-18; 4:12-14; 5:7,10).

İnsanoğlu «Neden yaşıyorum?» diye sorar. «Benim harcadığım emek başkalarının emeğiyle birleşip tarihe nasıl bir katkıda bulunur?» Bunu ancak Tanrı bilir. Kişi tam kavramadığı bir tasarıyı yerine getirmek için onun bir parçası üzerinde çalışır. Mesih inanlısı bu tasarının ayrıntılarını anlamasa bile, asıl yaşam amacını kavrayabilir: Kutsal olmak ve başkalarının kutsal olmaları için olumlu bir etkide bulunmak (2. Korintliler 7:1; Efesliler 5:26,27; İbraniler 12:14; 1. Petrus 1:15,16; 1. Yuhanna 3:3).

eğri yerler: Eğri yerler, her tür zorluğu ve Tanrı'nın kutsallığına uymayan her şeyi içerir.

kendilerini bırakmayacağım: Tanrı, sürgünleri Babil'den getirirken onları tüm yol boyunca korudu. Ezra'nın bildirdiği gibi, «Tanrımız'ın eli üzerimizde idi; düşmanın ve yolda pusuya yatanın elinden bizi kurtardı» (Ezra 8:31). Mesih inanlılarının da Tanrı'nın yönlendirmesine ve bakımına hakları vardır (İbraniler 13:5b).

1. İnsanların gereksinimleri «yenilenme» başlığı altında toplanabilir. Yaşamaları için hava, su, yemek, uyku, güç, bilgi yüreklilik ve sevgi yenilenmeli. Tanrı bunun her birini sağlar. O olmadan hiçbiri elde edilmez.
2. İnsan yaşamına gelenleri denetleyemez. Eyup yaşamına dokunan tersliklere nasıl direnebilirdi? Şebalılar onun hayvanlarını alıp götürdü. Güçlü fırtınalar evlerini kızlarıyla oğulları üzerine indirdi. Hastalığı onu sancılı içinde bıraktı. Ne yapabiliirdi? (Eyup 1:6-19). Buna benzer aksiliklere karşın, Tanrı halen Tanrı'dır, her şeyi denetimi altında tutar. Eyup'u desteklediği gibi (Eyup 42:11-17) Tanrı Mesih inanlıları için de her şeyi olumlu bir biçimde sonuçlandırır (Romalılar 8:28).

42:17 oyma putlara güvenenler ... geri döndürülecekler: Tanrı'nın körleri getireceği yolda yalancı ilahlara güvenenler için yer yoktur. Çünkü

1. İnsanların yalnız Tanrı'ya inanmaları için Tanrı yeterince kanıt vermişti.
  2. Kişi kutsallık koşullarını yalnız Tanrı'ya iman bağlamakla yerine getirebilir.
- Bu nedenle, yalnız Tanrı bağlılarına bu yolda yürüme ayrıcalığı tanınır.

42:18 ey sağırklar, ey körler: Peygamber şimdiye dek iman eden Yahudiler'i yüreklendiriyordu, ama sürgünler arasında Tanrı'ya ümit bağlamayanlar da vardı (Yeremya 24:8-10). Yeşaya şimdi onlara seslenir.

- İsrail'in kör olması Kutsal Yazı'da sık sık geçen bir konudur (Tesniye 28:28,29; Romalılar 11:25).
1. İsraililer körlüklerinin nedenini kendilerinde aramalydılar. Tanrı'nın onlara sağladığı ışık karşısında çoğunlukla gözlerini yumdular. Algılama yeteneklerini kullanmadıkları için ruhsal konuları anlayamadılar (29:9-13; 59:9-14)).
  2. Tanrı, kendilerine tanıdığı ayrıcalığı hor görenleri yargılar (6:10; 29:10; Yuhanna 12:35-41; Romalılar 1:28 [«Tanrıyı bilme aşamasına gelmeyi onaylamadıklarından, Tanrı onları uygunsuz işler yapmalarını için onaylanmayan düşünceye teslim etti»!])
  3. İsrail'in kör olması geçici bir süre içindir (Romalılar 11:25). Ayrıca her dönemde kör olmayanlar da vardı. Örneğin, Yahudiler'in Fenikeliler'in yalancı ilahlarına tapınmayı geniş çapta benimsedikleri bir dönemde Baal'a diz çökmemiş 7000 kişi kaldı (1. Krallar 19:18). Yeşaya'nın gününde de Tanrı'ya bağlı kalan bir kalıntı, az sayıda insan vardı (1:9; 10:20:46:3).
  4. Körlükten iyileşmek isteyen şifa bulabilir (42:7; Mezmur 119:18; Haberciler'in İşleri 26:18).

işitin, görmek için bakın: Sağırklar işitemediler, körler de göremediler. Yine de sağırklar işitmeye ve körler görmeye çağrıldılar. Bu adaletsizlik miydi? Eli sakat bir adam, kendi arzusu üzere elini uzatırsa şifa bulur mu? Ne var ki, Mesih İsa eli büzüşmüş adamı elini uzatmaya çağırduğunda, adam da Mesih'in buyruğunu yapınca Tanrı'nın gücüyle eli iyileştirildi (Luka 6:6,10). Felçli bir adam, dört arkadaşı tarafından damdan Mesih İsa'nın önüne indirildi. İsa onun kalkmasını buyurdu. Kalkabilir miydi? Kendiliğinden kalkabilseydi zaten çoktan kalkardı! Ama yapamadığı şey buyrulunca Tanrı'nın gücüyle kalktı (Markos 2:11,12). Tanrı insanları «yapamadıklarından» kurtararak O'nun istemini yerine getirmeleri için güçlendirmek ister. İsraililer'in ruhsal gerçekleri algılama yetenekleri bütünüyle uyuşmuş değildi. İman ederek söz dinleyenler güçlendirilir. Gözü görmeyenler, isterlerse, görebilirler. Kulağı duymayan, isterse (Mezmur 58:4), işitebilir.

42:19 kul: Tanrı'nın özgün tasarısına göre İsrail O'nun uşağı olacaktı. İsrail bu görevi tamamlamayınca, Mesih inanlılarının evrensel topluluğu Tanrı'nın uşağı olarak atandı. Ne var ki, Yeşaya bu satırı yazdığında İsrail'in uşaklık görevi 500 yıl daha sürecekti.

kör olan: Körlüğün çeşitleri vardır.

1. Tanrı'nın önemli saydığı şeyleri önemsememek
2. Yüzeysel anlayış: Mesih inanlılarının bazıları
  - a. Tanrısal öğretinin üstün değerini incelemmez.
  - b. Mesih inanlısına tanınan ayrıcalığı düşünmez. Örneğin,
    - 1). «Mesih İsa bağlılığında olanlara suçlu çıkarılma yoktur (Romalılar 8:1).
    - 2). «Tanrı Mesih İsa bağlılığında bizleri O'nunla birlikte diriltti, O'nunla birlikte göksel yerlerde oturttu» (Efesliler 2:6).
    - 3). «Göksel çağrının paydaşları» (İbraniler 3:1).
  - c. Mesih'e inanmayanların can sıkıntısını algılamaz.
  - ç. Günahlıların yalancı özgürlüğünü gerçek özgürlükle karıştırır (Mezmur 73).

42:20 çok şeyler görüyorsun fakat dikkatle bakmıyorsun: Tanrı İsraililer'e, sürgüne gönderilmelerinin adaletsiz olmadığını anımsatıyordu. İsa Mesih de, Yahudiler'in ruhsal alanda gönüllü olarak kör kalmalarından söz etti (6:9,10; Matta 13:11-15).

«Çok şeyler görüyorsun fakat dikkatle bakmıyorsun» cümlesi, Mesih inanlısı için de bir uyarıdır. Bir inanlılar topluluğunun çobanı saatlerdir, yıllardır Kutsal Söz'ü incelemesinin sonucu olarak vaaz verir ya da nasihatta bulunur ve karşısındaki Mesih inanlısı anında «Ben başka düşünüyorum», «Ben onu kabul edemem», «Sen dar kafalısın» gibi bir karşılık fırlatır. Onun karşı gelmesi Tanrı Sözü'nü inceleyerek kabul edilebilir başka bir görüş açısını bilmesinden değil, kendi kafasına uymayan öğretiyi öğrenmeye hazır olmayışındandır. Ona göre öğretileni Tanrı Sözü değil, kendisi saptayacaktır. Tanrı Sözü'nü iyi bilmezken, «Ben biliyorum» tutumu yargıya yaraşır (Yahuda 10).

42:21 şeriati büyütme ve onu izzetli kılmak ... Rabbin hoşuna gitti: Tanrı'nın buyruklarının doğru olup olmadığı, insanların onları yerine getirmelerine bağlı değildir. «İçlerinden bazıları iman etmediyse, ne olmuş? Onların imansızlığı Tanrı'nın vermiş olduğu Söz'ü geçersiz mi kılar? Hiçbir zaman!» (Romalılar 3:3,4).

Tanrı Yasa'yı nasıl yüceltir?

1. O, Yasa'yı (tanrısal ilkeleri) uygulayan kişiyi kutsar.
2. O, Yasa'ya başkaldıran kişiyi sıkıdüzene sokar (Süleyman'ın Meselleri 11:21).

42:22 hapishanelerde kapanmışlardı: İsraililer'in bu durumda kalmaları için kendi isteklerinden başka bir neden yoktur (42:7).

kurtaran yok, yağma edilmek içindirler: Gönüllü ruhsal körlüğünden Tanrı'ya dönmeyen Yahudiler, sürekli bir sürgüne teslim edileceklerdi. Birçok İsraili sürgünden dönmedi; bugün de onların sonu bilinmemektedir. Tarih sayfalarından silindiler. İşte, «kurtaran yok, yağma edilmek içindirler.» Çünkü «soygunculara İsrail'i veren» Tanrı'dır (42:24).

İmanlı kardeşlerden büyük bir miktar parayı çalan ve kendisini Mesih inanlısı olarak tanıtan bir hilebaz, sonunda mahkemeye çağrıldı. Paraları çalınan kardeşlerin dürüst bir avukatı vardı. Davalarını ustalıkla sundu. Soyguncuyu temsil eden kimse yoktu, ne bir avukat ne de kendisi. Onun avukatının mahkemede onu savunmaya gelmesi için çağrı koridorda yüksek sesle duyuruldu. Ama gelen yoktu. Yargı sırasında onu savunan yoktu. Bir an için suçlunun perişanlığı, davasında haklı olanlar için bile çok üzücüydü. Onu koruyan, kurtaran yoktu. Son yargıda Mesih inanlılarının dürüst, yasaların içini dışını bilen Avukatları onları kurtaracaktır. Ama Mesih İsa'yı reddedenleri kimse savunmaz.

42:23 aranızda kim var ki ... gelecek vakit için iyi dinleyip işitsin?: Kulağı olan işitsin. Tanrı'nın geçmişte verdiği uyarıları, uyguladığı yargıları gören ve duyan kişiler, O'nun gelecekte de aynı biçimde davranacağından kuşku duymasınlar. Ders alsın, gelecek yargıdan kaçsınlar. Günahlarından Tanrı'ya dönsün (42:24), onu haklı çıkarabilecek tek Avukat'a, İsa Mesih'e sığınsınlar (1. Timoteos 2:5).

42:24 soygunculara İsrail'i kim verdi, Rab değil mi?:

1. İşlenen suçla uygulanan sıkıdüzen arasında kimi zaman açık bir bağlantı kurulabilir. Şu örnekleri inceleyin:
  - a. Şimşon (Hakimler [14:1-] 16:4-27)
  - b. Saul (1. Samuel 15:26)
  - c. Nebukadnetsar (Daniel 4:25 [3:1-7; 4:4-37])
2. Kimi sıkıdüzenler uygulandığında hiç kimse, onları çekenler bile, bunun Tanrı'dan bir ceza olduğunu anlamaz.
3. Anlaşılmayan sıkıdüzen en ciddisidir. Ruhsal uyuşukluğu gösterir.

Kendisine karşı suç ettik, ve O'nun yollarında yürümek istemediler: Yeşaya, Tanrı'ya karşı suç işleyenler arasında kendisini de saydı (6:5; 59:9-13; Daniel 9:7,8). Ama O'nun yollarında yürümek istemeyenler arasında kendisinin bulunmadığını iyi biliyordu. Bu nedenle sözünü üçüncü şahısla sürdürdü: Onlar «yürümek istemediler.»

42:25 onu çepçevre alevlendirdi, ama o bilmedi: Tanrı kayrası inanlıları nasıl kuşatırsa O'nun yargısı da iman etmeyenleri öyle sarar (Yuhanna 3:18).

onu yaktı: Tanrı'nın hafif sıkıdüzeni altında yola gelmeyenler, O'nun daha ağır yargısını gözlemeli, çünkü Tanrı başladığı yargıyı sonuçlandırır!

yüreğine koymadı: Tüm sıkıntı, acı, eziyet Tanrı'nın izniyle ve O'nun bildiği amacı oluşturmak için gönderilir. Bunu kabul etmeyen, sıkıntıda Tanrı'nın amacını aramaz, zor durumlarda ruhça gelişmek için bir olanak görmez. Bu ayette sözü edilen «yargılanacak olanlar» yargıda Tanrı'nın elini görmedi. Tanrı'ya aldırış etmedi (9:13; Yeremya 5:3), zor durumlar konusunda Tanrı'dan başka bir nedeni görmeyi yeğlediler. Bunun göze çarpan bir örneği şudur: Yerusalem İ.S. 70 yılında Romalılar tarafından yerle bir edildi. Bu olay Yahudiler'in Mesih'i reddettikleri için oldu (Luka 19:41-44). Oysa Yahudiler bu iki olay arasında hiçbir bağlantı kurmaz, Yerusalem'in yıkılışını nedeni bilinmeyen, ulusal bir felaket olarak kabul ederler.